

Egyetemünk minden hallgatója és dolgozója megrendülve értesült Visinszkij elvtárs haláláról. Egyetemünk hallgatói 23-án órakezdetkor egyperces néma felállással áldoztak a kiváló békeharcos és tudós emlékének.

A kultúrosztály hírei

November 25-én este 6 és 8 órakor a József Attila Színházban vetítésre kerül a „Fekete ház” c. angol film. Jegyek a kultúrosztályon és a helyszínen kaphatók. Az egyetem aulájában tánczene-est 1954 november 27-én fél 8 órakor. Balassa Tamás harmonika művész. Közreműködnek: Kelemen Piroksa, Pogány László és a Molsoly Együttes. Koncert: Jancsó Péter. Műsor: Dvorák: Humoreszk. Hacsaturján: Kardáncs Rimszkij-Korsakov: Hindu-dal. Szerdahelyi: Egyezer egy az egy... Gershwin: Egyveleg a „Kék rapszódia” c. filmből. Vo sen: Pergó újjak, Harmonika szülő. Dunajevszkij: Egyveleg a legnépszerűbb szerzeményből és még sok más. Jegyek az alapszervezetekben a kultúrosztályon és a helyszínen kaphatók: 4, 6, 8 Ft-os árban. November 28-án d. u. 5 órától a tanácsvlasztások alkalmából táncduettant rendezünk az egyetem klubhelyiségében. Belépés díjtalan. December 4-én fél 8 órakor az aulában operett-est. Előadásra kerül: Strauss, Kálmán, Lehár, Huszka legszebb operettjeinek részletei. Közreműködnek: Gencsi Sári, az Operaház tagja, Kiss Ilona, az Operett Színház primadonnája, Lóránt György, az Operaház tagja, Kiss Ferenc hegedűművész és a Rádió művészei. Jegyek a kultúrosztályon 4, 6 Ft-ért kaphatók. December 5-én 6 órakor a József Attila Színházban és a kultúrhelyiségekben „Kulturális klubest”. Bemutatásra kerül a „Tálpisimogató” és a művészeti csoportok felébeben tanult műsorai. Utána Téli-palotából 1 óráig. A legjobb kulturmunkások megjutalmazása. Belépés meg-hívóval

November 16-án, kedden tartotta a világirodalmi ismeret-terjesztő előadásorozat első előadását Dobrovits Aladár, az Ipar-művészeti Múzeum igazgatója „Az egyiptomi irodalom” címmel. Az előadás előtt Bóka László az Akadémia levelező-tagja mon-dott megnyitóbeszédet. A legközelebbi előadást is Dobrovits Ala-dár tartja a babloni irodalomról, november 30-án.

KÖZGAZDASZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

ENGELS FRIGYES

134 évvel ezelőtt 1820 no- vember 28-án született Engels Frigyes, Bármén vá- rosában a porosz királyság raj- nai tartományában. Apja jómódú gyáros volt, aki „derék kereske- dőt”, jó üzletembert akart nevel- ni fiából. Kívánságai azonban nem teljesültek. Fia 1833-ban családi körülmények miatt kény- telen volt felbeszélteni gimnáz- iumi tanulmányait és kereskedő- segéd lett egy brémai cégnél. Engelist egyáltalán nem érdekelte a kereskedelem, ellenben sokat foglalkozott filozófiával, politiká- val, irodalommal, sőt még költés- zettel is. 17-18 éves korában sok költeményt írt, de hamarosan rájött, hogy a költészet ter- letén számára nem terem bábér. Engels Frigyes napl munkájának elvégzése után késő élelejkéig ta- nul, gondosan tanulmányozta Hégel. Először a filozófiáról, majd a filozófiájának alapjaitól, hogy a világ állandó változásban, fejlő- dési folyamatban van. Engels eb- ből arra a következtetésre jutott, hogy mivel minden intézmény- nek az a sorsa, hogy más intéz- mények váltásuk felé akkor ez a sorsa a porosz államnak is, a porosz állam nem jelentheti a fejlődés csúcspontját, mint ahogy azt Hégel - saját filozófiájának lényegével ellentétben - állította. Engels tehát elvetette Hégel filozófiáját, ami konzerva- tív volt és arra a gondolatra ju- tott, hogy a fennálló társadalmi igazságtalanságok elleni harc is az örök fejlődés törvényéből kö- vetkezik. Elvetette Engels Hégel dealista világszemléletét is. A világot nem mint az anyagi for- nálóttól abszolút eszmét, szem- elet vizsgálta, hanem materi- alista alapon - az anyagból ma- gyarazta a szellemet, és nem fordítva. Természetesen Eng- els csak hosszú évekig tartó zörgalmas tanulás, szemlélet- mérőmennyeként jutott ezekre a következtetésekre.

ban” című klasszikus művét. Engels fiatalabb volt mint Marx, mégis neve előbb vált ismertté a közgazdasági irodalomban, mint Marxé. Engels volt az első, aki a munkásokról nem egy- szerűen mint szenvedő osztá- lyról írt, hanem meglátta a munkásokban azt az erőt, ami képessé teszi őket, hogy saját felszabadítá- sáért harcoljanak. Sőt Engels munkájának tulajdonképpeni fő- feladata az volt, hogy megmu- tassa miként teremti meg a tö- kes nagypár a modern munkás- osztályt, és ez az osztály a tör- ténelem dialektikája alapján mi- ként fejlődik a tökes társadalom megbuktatójává. Ezt a feladatot Engels meg- tudta oldani, mert a dia- lektika már akkor hűsává és vérvévé vált. Engels Frigyes nem végzett egyetemet. Példája azt bizonyítja, hogy az egyetem ö- nmagában senkiből sem csinál tudóst, s tudományos eredményt csak az tud elérni, aki az egye- temi munka elvégzése mellett a tudományos ismereteket elsajátítására fordítja idejének nagy részét. Marx is így tett, a- nek páratlan tehetsége lehetővé tette, hogy az egyetemi vizsgá- kat aránylag rövid idő alatt ki- tünő eredménnyel tegye le. Engels szorgalmas önépítés- sel nemcsak pótolta az egye- tetemet, hanem 24 éves korá- ban olyan munkát írt, amelyen- bez hasonlított csak egyetemi professzor sem alkotott. Engels ren- dszerezte a különböző elméleti ter- letű tudományok történelmét, különösen pedig végző éles fogalmazásuk. Marx műve. „Amivel én járultam hozzá, azt Marx - mindenesetre né- hány különleges tudományág ki- vételeivel - nélkülül is el tudta volna végezni. Amit Ma x al- tudott, azt én nem tudtam volna végezni. Marx magasabban állott, messzebbre látott, többet és gyorsabban tekintett át, mint mi többiek valamennyien. Marx láncszé volt, mi többiek lefel- jebb tehetségek. Nélküle az elmé- let ma távolról sem volna az, ami, Joggal viseli tehát Marx nevét.” Ennyire szerény csak olyan nagy ember tud len- ni, mint amilyen Engels volt. Engelsnek nem volt szüksége diescikvésére. A diescikvés for- dított arányban áll az emberek tudásával. S Engels munkái, köz- tük az „Anti Dühring”, „Család, magántulajdon, állam”, „A lakás- kérdéshöz”, „A természet dialek- tikája” önmagukban mindent

GÁCSI-TÓTH

Győr szép város. Hogy Bu- dapest tan hanyadik, nem akarjuk el- dönteni. Azt sem tudjuk, hogy zt a benyomást mi alakítja ki. sok üzem, új épületek, az eme- rek kultúráltsága? ... egyelő- re megfoghatatlan. Az a fontos, hogy tetszik

Dimitrov sétány: itt csak lányok tanulnak. Példás rend és tisztaság fogadja a látogatókat, 6 éve hordják a nyári kékpetyves, a téli sötétke- egyenruhájukat. Tiszteletudók és fegyelműzők. Négy sportszakosztály műkö- dik. Tornászalk tavaly II-ok let- tek, atlétikák Április 4-1 stafétát nyertek a középiskolai bajnok- ságon. A II/b/és Várdi Sarolta 500 méteres mezei futás bajnoka. Győztes röplabda-csapatuk is van. Asztalitenisz-szakosztályuk most alakult, egyik tagja, Vámos Dorottya, már serdülő bajnok. A tavaszi versenyre tréningeznek, céljuk, az iskola jó hírnevének megvédése. Népi táncsportjuk versenyen is volt, de a negyedikesek távo- zásával felbomlott. Újraszerve- zése most folyik. Felszerelésük: 8 fehér, 4 kék és 4 piros szok- nya. (Ennél sokkal több és vál- tozatosabb kellene.) Enekkaruk is alakulna, de a győri enek- tanárokat az üzemek foglalták le. Azért a hótázas kedvencei tradíciójuk, kezdéskor, búcsúzóskor énekelnek az osztályok. (Tóth elvtárs, a három éve nálunk végzett DISZ-felelős tanár el- árulja, hogy az 1/a tünik ki eb- ben a legjobban.)

A IV/a Győr-Ladamirban egy ársvizkárosult társuk otthonát se- zítették felépíteni. Grün Erzsébet és Sebely Ilona az ársvizvédelem harcosai. Teadélutánjaikon Burján Edit zongorázik és Hány Éva énekel. Ezenkívül a szülők bevonásával iskolabált rendeznek. Jártak a Mátrában, Aggteleken - Bal- lonfűrészen, Herenden, Veszprém- ben 3 napig most ősszel Pan- nonhalmán, Bakonyban, Cseszne- ken. A kirándulásokon hazánk szépségeivel ismerkednek. Szíve- sen teszik takaréka minden fil- lérüket, hogy a költségeket fo- dezni tudják. A jól tanulókat ju- talomként viszik el. Szeretnek moziba, színházba járni. 12.000 forintos vetítőgépük van. 3 csónakot kaptak a PM-től.

GYŐRVÁROSI ÉLMÉNYEK

A lányok most teszik le a vízi- jártassági vizsgát, hogy tavasz- sal vizre mehessenek. Tanulásaikat bank, adó, könyv- vitel, s az alakulóban lévő ma- tematikai szakör segíti, melyek- be ugyanolyan szívesen járnak mint sportfoglalkozásra.

Gárdonyi Géza utca: ve- gyes iskolá. Jó jel, hogy az ipari tech- nikumot többségében lányok látogatták. Egyenruhájukat Varga Magdolna csornai kislány terve- zte.

Gárdonyi utcai technikum növendékei az iskola formaruhájában.

csak ígéri. Leleményesen a pin- cében rendezték be „tornater- met”. Felszerelésük szegényes. „Rossz „ütemezéssel” kapják a tankönyveket. Könyvtárléniél az állandóan változó Káliszi tanu- ják, adónál a legfrissebb rende- leteket. Az első két év után újra tanulhatják az újat. Vélemé- nyünk szerint, ez nem kiforrott iskolai tananyag. Van értelme a rendeletek ismertetésének, de nem a tanításának. A tananyagot olyan magas fokon szabta meg az OM, mintha gimnáziumról lenne szó. Aránytalan a pedagógusok fi- zetése. 3 éve végzett tanár fi- zetése 1004 forint, négy forinttal több, mint a vasúti váltókezelőé. Nem ritka az olyan elhelyezett hallgató, aki 1000-1100 forintot keres. A mezőgazdasági techni- kum igazgatója 300 forinttal kap

na. Hazánk szépségeit így ismer- hetjük meg legjobban, nem is szólva a kirándulás ezer más örömeiről és hasznos tapasztala- tairól. Az iskolát nemrég tataroz- ták és szocialista megörzésre vették át a hallgatók. Kárt nem okoznak, szombatontként sűröl- jék, vimezik a padlót, bútorokat.

Közös panaszuk: természete- sen ez is van. Nincs tornatermük. A PM a pénzügyi togozatnak ígéri - de

Mi van az elhelyezéssel? - Csaba igazgató az oktatás- ügyi minisztériumtól szabadkezet kapva, minden végzett hallgató- ját elhelyezte. Jó kapcsolatot tart a vállalatokkal, s így aránylag simán bonyolítja le ezt a nehéz munkát. A PM minisztérium ki- küldött elnökletével elhelyező bizottságot szervezett, s meg kell mondani, hogy nem végzett teljes munkát. A hiba-arány nem rossz, hiszen az 55 elhelyezett közül csak 4 problémás hallgató- tóval találkozunk, de az elmúlt néhány hónap alatt ennél sokkal több volt. Reméljük, hogy közbenjárá- sunkra mind a négy hallgató rö- videsen álláshoz jut. Ha a mun- kaerő hivatal jól működne, erre nem lenne szükség, a baj csak az, hogy a vállalatok szíveseb- ben helyeznek el ismerősöket, a megüresedett állásokat be sem jelentik a hivatalnak. Kuller Máriát, akit a bizottság 70 km-re helyezett, saját kérel- me és szülői írásbeli kérelme ellenére, nem hallgatja meg a PM személyzeti osztálya. Stille Mihályné előadó túlságosan könnyen akarja lerázni ezt a ter- het magáról.

Ezt a választ írja a panasz- levélre: „... lány elfojgatta a Tata- bányai Nemzeti Bank fiókjánál lévő munkahelyet” - holott nem fogadta el. Személyesen beszélt Stille-nél és szülei is megírták útra neki a minisztériumba. Emberségebb bánásmóddal és hivatali lelkiismerettel keve- sebb zavart okozhattak volna a győri elhelyezett fiatalok köré- ben.

Lelkiismeretlen „beisko- lázók” Ha egyszer találkoztok Rafai Margit- tal, nagyon szőgyeljétek ma- gokat. Margitka orvos akart lenni, úgy érezte, így szolgál- hatja legjobban a népet. Vég- teléről szerény, csendes, szívó-

Milyen a DISZ munkája?

Az iskolák jelentéséből ismeri a problémákat a városi bizott- ság, de tenni keveset tett a fiatalokért. Az iskolák gazdag éle- téhez is kevés köze van. A tit- kárt csak telefonból ismerik (néha érdeklődik a Szabad Ifjú- ság előfizetés után, vagy elkéri az iskolatitkárt), nem látogat ki személyesen és nem tanul a ki- tünő pedagógusoktól. A fiatalok csak összeköttetéseket vesznek hozzá problémájuk megoldásá- hoz és nem jut eszükbe az a DISZ, melynek négy évig tagjai voltak. De nemcsak az iskolák- hoz nem járnak, hanem a piánydi kultúrtház életét sem ismerik. Amint a bizottság prop- agandistája mondja, csak a nagyüzemekbe jártak (mintha az ifjúsági élet csak nagyüzemben lenne fontos). A fiatalokat vi- szont érdekl a DISZ-élet meg- javítása, csak bátran kellene hozzájutni fordulni. Fel kellene kutatni hajlamaikat és széles ter- engedni kezdeményezőképes- ségeiknek. Akkor a fiatalok job- ban szeretnék, magukéknak tekin- tenék a DISZ-t, s számukra is sokkal, de sokkal szebb lenne ez a gyönyörű város.

A DISZ-életéről

Hollós elvtárs egyetemünkön

Szerdán délután 3 órakor a DISZ-bizottságok kis csoport gyűlt össze. Hollós Ervin, a DISZ Központi Vezetőségének tagja eljött megbeszélni a DISZ-szervezetünk időszerű kérdéseit. Első alkalom, hogy a DISZ vezetőknek így közvetlenül is elmondhattuk véleményünket, javaslatainkat és problémáinkat.

A felszólalások egyrészt a DISZ jelenlegi helyzetével, másrészt a jelenlegi helyzetből való kiút kérdéseivel foglalkoztak. A jelenlegi helyzettel kapcsolatban sok szó esett az Irodalmi Újságban megjelent három cikkéről. A Műveltség Népben megjelent Pándi Pál, Szabó Pál vitacikkéről és Gosztonyi János válaszcikkéről. Többen egyetértettek Szabó Pál cikkeiben kifejtettekkel és helytelenítették Gosztonyi elvtárs választását. Sokan vitáztak az egyetemi DISZ-munkánk hibáit és elterjedt vélemények alakultak ki a jelenlegi helyzet megítélésében. A DISZ nagykorúsításáról, tekintélyének helyreállításáról is szó esett.

Az egyetemi aktíváértékelésről többen kérdezték Hollós elvtárs véleményét. Valaki elmondta, hogy véleménye szerint a DISZ tulságosan átvette a Kom-szomol szervezeti felépítését és nem számoltunk a nemzeti hagyományainkkal sajátos helyzetünkkel. Sokan kérdezték, hogy a Szabad Ifjúság miért hallgat az ifjúság érdeke problémáiról és miért más lapok foglalkoznak a DISZ és az ifjúság ügyével.

Emilits történet arról is, hogy a DISZ-nek nincs tekintélye az ifjúság körében nem tudja megvédeni, de nem is tud semmit adni sem kulturális, sem sport téren. Alapjában véve a diszistáknak csak kötelessége van, de a szervezettől a szervezeten nem kapnak semmit. A DISZ-nek nem áll rendelkezésére semmiféle anyagi eszköz, ezen változtatni kellene.

A felszólalások azt mutatták, egyetemünk DISZ-vezetői ma-

látják, hogy az eddigi munka nem volt jó és ezen változtatni kell, de még nem látják, mit és hogyan kell ezután csinálni. Az eddigi rossz módszereket elvetették, de új módszereket még nem tudtak megtalálni.

Hollós elvtárs választai figyelemre méltóak voltak, még azoknak is, akik nem mindenben értettek vele egyet.

A Szabó Pál, Gosztonyi János vitával kapcsolatban elmondta, hogy a helyzet nem olyan súlyos, mint ahogy azt Szabó Pál véli, hogyha rövid időn belül nem történik valami, a DISZ soha nem találkozik az ifjúsággal. Rövid időn belül előre kell haladni, de azt mindenki behálhatja, máról holnapra gyökerecs változást elérni nem lehet. Az ifjúság családott, kissé kiábrándult, ezt csak szívós és kitartó munkával lehet kijavítani. A gazdaságpolitikában elküvetett hibáink ellenére, ha a DISZ jobban felkészül, az ifjúságot jobban felkészíti a szocializmus építésének nehézségeire, megmutatjuk volna, hogy a szocializmus építése nem egyenes út, ott vannak kanyarok, kitérők, sőt sokszor vissza is kell vonulni — előbbre vonóknak, nem lenne helyzetünk ilyen nehéz. Ma kétségkívül nehéz periódusban vagyunk az ifjúsági mozgalomban, de van kiút minden nehéz helyzetből.

Az egyetemi DISZ-munkáról megállapította, hogy nem lehet ugyanazal a sablonnal dolgozni, mint üzemi vagy falusi DISZ-szervezeteknél, ez már az egyetemista ifjúság fejlettebb voltából is adódik. A fő hiba a DISZ-munka elszíntelenítése, egyoldalúsága. A DISZ KV is hibát követett el, keveset mondhatni semmit nem foglalkozott az egyetemi szervezetek munkájával. Pontos feladatnak tartja a kulturális és sportmunka mellett az egyetemistákat érdeklő kérdések minél szélesebbkörű megvitatását, neves tudósok, kol-

tők, politikusok bevonásával. A nevelést pedig elsősorban a csoportok feladatává kell tenni. Javasolta: a DISZ-bizottság mellett mi is hozunk létre egy nevelési tanácsot tanárokból, hallgatókból.

A KIMSZ munkamódszereiből több példát mondott el, ezek a módszerek ma is alkalmazhatók s ebből a kincstárból meríteni kell. A hazafias nevelés kérdéseivel kapcsolatban megállapította, hogy itt sem használjuk fel haladó hagyományainkat. Nem ünnepezzük meg nemzeti ünnepeinket. A kommunizmus a legnehezebb körülmények között a történelem is módot talált erre. A kommunizmus nemzeti hagyományaink legjobb képviselői voltak a múltban is, akárcsak a jelenben. Ezt mintha egy kissé elfelejtették volna.

Az egyetemi aktíváértékeléssel a beszélgetésen felmerült hibák ellenére is pozitívan értékelték. Amit elmondott, azon érdemes gondolkodni.

A Kom-szomol tapasztalatainak szemléltető átvétele szerinte is hiba volt és ez kihatott az egész ifjúsági mozgalom fejlődésére. Magyarországon ifjúsági szervezete nem lehet kulturális és sportmunka nélkül, ez hozzájárul az ifjúsági mozgalomhoz és itt elkövetjük azt a hibát, hogy nem foglalkozunk vele. A DISZ KV már tett lépéseket ennek felszámolása érdekében. A DISZ és más tömegszervezetek, sport- és kulturális szervezetek között tárgyalások folynak.

A felszólalók egyikeként, másikat szavaiból arra következtették, hogy nem vagyunk elég harcossak, hogy amit elhatározzunk, amit kiűzünk magunk elé, azt nem visszük végig. Nagyobb lelkesedésre van szükség a vezetőknek, hogy abból sugározzon a többi diszistákra is. A vezetők alakítsák ki a maguk kollektíváját és ezt fokozatosan terjeszték ki az összes diszistákra.

A VÁLASZTÓ ÉS A VÁLASZTOTT

Kedvesarcú férfi nyitja ki az ajtót és amikor megmondom, hogy a Közgazdász-tól jöttem, szívesen tessékkel be a szobába.

Hódosi István elvtárs a Fővárosi Tanácsnál dolgozik és osztályvezető főmérnök. Eddig is sok elfoglaltsága volt, de most, hogy a körzet jelöltje lett, szinte alig lehet megvárni. Vagy valamelyik választójával beszélget, vagy a Tanácsba megy, esetleg valamelyik üzenet, vagy gyűlésen képviseli azokat, akik otthonukban nyugodtan pihennek.

Szerény férfi Hódosi elvtárs, nem dicsekszik, de ha munkájától beszél, szeme fiatalosan csillog és szívesen tervez a szebb jövőről.

Amikor bementem hozzá, akkor is a kerület ügyeivel foglalkozott és készült a tanácsba. Kérdéseimre szívesen választott. — Most pedig beszéljen Hódosi István elvtárs tanácsagjelölt.

Részvételt-e már ilyen munkában, és szívesen vállalta-e ezt az újabb felelős megbízatást? — Eddig is a tanácsnál dolgoztam, de tanácsagnak most jelölnek először és szívesen vállalom, mert kötelességemnek tartom azt, hogy segítsek embertársaimnak.

Hogyan látta eddig a tanácsok munkáját?

A tanács legfőbb feladata a dolgozók érdekeinek védelme, a lakosság ellátása élelemmel, ruhával és a lakások biztosítása. Szolgáltatnia kell a lakosság kulturális igényeinek kielégítését. A júniusi kormányprogram óta a tanácsok ezen az úton haladnak — persze ez nem változhat meg egyik napról a másikra.

Élvártást miért jelölték tanácsagnak?

Rége ismernek engem már az emberek. A lakók bíznak bennem és szívesen fordulnak hozzám problémáikkal. Ezen a környéken lakom már több mint 30 éve és

jól ismerem a környeket, orvoslátra várok ügyeit.

Mi a legfőbb vágya, mit szeretne csinálni a tanácsnál?

Eddigi munkám alapján ismerem Nagy-Budapest igényeit. És különösen a szakmám terén — építési, üzemi és közlekedési területen — szívesen rendelkezésre bocsátom eddigi tapasztalataimat.

Es végül szeretném megkérdezni, hogyan fogja Hódosi elvtárs a mi érdekünket, a diákságot érdeklő ügyeket képviselni?

Szeretem a fiatalságot és szívesen állok bármikor a fiatalok rendelkezésére, nem mint tanácsag, de úgy is mint ember. Ha bármi probléma felmerül — és ezt kérem írja meg — keressek fel és mi mindent megtehetünk — a gazdasági lehetőségeken belül — hogy az ügyeket kellőképpen képviseljük.

Köszönöm és remélem Hódosi elvtársat gyakran felkeressük, hogy elbeszélgessünk vele, a bennünket érdeklő dolgokról és valóban kiválóan fogja képviselni az egész országot, így a mi érdekünket is.

Most pedig beszéljünk egy új választóval. Ujszászi Anna elvtársnőt keressük fel, ald egyetemünk harmadéves külkeres hallgatója és — ő mint olyan sokan — először szavaznak.

Milyen érdekes először szavazni, milyen jelentőséget tulajdonítasz a szavazásnak?

Most szavazok életemben először és őszintén szóval nagyon örülök. Az előző választásokon mindig irigyletem azokat, akik szavazhattak. A szavazásnak nagy jelentősége van és tudom, hogy minden egyes szavazat erősíti államunkat, segíti a Népfront győzelmét — és ebből én sem akarok kimaradni.

Hogyan látta eddig a tanácsok munkáját?

A magam részéről még keveset mondhatok a tanács munkájáról, de másoktól, így különösen szüleimtől, gyakran hallottam, hogy a tanácsok egyre jobban szolgálják igaz céljukat.

Mit vársz az új tanácsoktól? Ugyanazt várom, amit a többiek. Fokozzák segítő munkájukat, oldják meg a dolgozók problémáit — különösen a lakásproblémákat — fokozzák kulturális munka lehetőségeit és továbbra is maradjanak meg olyan szerveknek, amiben bíznak az emberek és ahová szívesen fordulnak ügyes-bajos dolgalkal.

A Hazafias Népfrontot széles mozgalmakká tartod-e? Igen, sőt mondhatnám, ilyen széles, egységes mozgalmat még nem is láttam. Az utcán, a villamoson és bármerre járok, hallom az embereket, hogy a Népfrontról beszélnek. Úgy gondolom ennek az az oka, hogy sorraiban megtalálhatjuk társadalmunk minden rétegét. A Hazafias Népfront mozgósítja a népgyűgy a párttagságot, mint a tanulókat, mint a tanulókat.

Készül az egész ország a választásra. A választók és azok is, akiket a dolgozó nép jelöltként küld a tanácsba, hogy az ügyét képviselje.

Braun

KÖZÉRDEK

Közüljük előfizetőinkkel, hogy a következő negyedévi előfizetési díj 2.10 forint, és felhívjuk a csoportok közgazdászfelelőseit, hogy a címetek nyomtatott betűvel, pontosan írják fel, hogy a vizsgaidőszakban minden olvasónak a kért címre tudjuk a lapot továbbítani.

SZERKESZTŐSÉG

Hogyan készülünk a vizsgákra?

(Az I/10-es csoport levele)

RŐPÜLNÉK az órák, a napok, a hetek. Lassan végetérnek a naposáras őszi napok, beköszönt a tél. Minden perc, minden óra közelebb visz a félévi vizsgához.

Vizsga! Első vizsga az egyetemen. Vajjon milyen lesz? Nehéz? Könnyű? Az biztos, hogy egészen más mint a középiskolában az évvégi vizsgák. Tudjuk, hogy a vizsgák sikere a tanulástól függ, s ha valaki a félév során rendszeresen, szorgalmasan tanult, annak nem lesznek nehézségei.

Hadd mondjuk el, hogyan készülünk mi a vizsgákra!

MI IS A legnehezebb tárgy? A matematika, — mondják a csoportból néhányan. — De igyekezzétek, s a tanszék konzultációját igénybevéve, azonkívül Gálicz elvtárs segítségével, aki jól érti a matematikát, ezt a problémát is megoldjuk. Persze az erőviszonyok nem egyenlők. A volt általános gimnazisták a politikai gazdaságtant tartják a legnehezebbnek. Sok elvtársnak nagyon nehéz a marxizmus. Ebből nincs jegyzet, irodalom alapján kell elsajátítani. Ez teljesen új, mert a középiskolában megszoktuk azt, hogy könyvből tanultuk meg az anyagot.

DE AZÉRT ÍGY is megy a munka. Szabados elvtársnak például már egészen kiforrott munkamódszere van, a marxizmus tanulásában.

Először mindig kijegyzeteltem a kötelező irodalmat, — mondja. — Ezáltal tulajdonképpen már bizonyos mértékben tanultam is, mert a jegyzetelést vázlatosan végzem, az irodalom anyagát kérdések köré csoportosítom. — Ennyit a jegyzetelésről.

Ami a tanulást illeti, először előveszem az órán készített vázlatomat, amely megadja az anyag gerincét és erre, mint a húst a csontra, építem fel a kötelező irodalom idevonatkozó részét. Ezáltal az anyag egészét átfogóan is, de részleteiben is látom.

Amikor ez megvan, akkor hozzákezek a szeminárium vázlat elkészítéséhez. Ez csak akkor lehet eredményes, ha a vázlatot, (a gerincet) fejből készítem a megadott kérdésekre. Ezáltal a lényeg még jobban rögződik bennem, miután már nem nehéz a „húst” ráakasztani, hogy teljes legyen a felelet.

BIZONY KOMOLY, rendszeres tanulást kívánunk a jó vizsgaeredmények, s az sem kerülheti el figyelmünket, hogy félévtől az új ösztöndíjrendelet a tanulmányi eredményeket veszi figyelembe. Ez mindenkit komolyan érint. Lényegében helyesnek tartjuk, mert nem fordulhat elő az, hogy a hanyag, nemtörődöm hallgatókat olyan mértékben támogassák, mint akik egész évben rendszeresen dolgoztak. Sokan közülünk azonban csak akkor tudják folytatni tanulmányukat, ha ösztöndíjat kapnak. Ez különös felelősséget ró a csoportra és ezért is igyekezzünk mindent megtenni, hogy jó eredményeket érjünk el.

I/10. csoport.

Választás napja

(Igaz történet az egyetem életéből)

Előadás alatt megráncigálta a kabátom. Jeladás! — villant át rajtam a gondolat. Vajjon mit hoz a „zsinór”? Óvatosan nyultam hátra és Varga Jancsi kezéből összehajtogatott lapot vettem át.

A csoportfelelős a gyanus mozdulat láttán, szűrés szemekkel nézett rám. Kicsit kivártam — aztán a pad alatt szétbontottam a celit és a jegyzetlapok közé tettem. Izgatottan olvastam. Ennyi állt a lapon: „A választás napján kimegyünk az utcára! A szemináriumtól mindenki legyen ott. Tarts röpgyűlést! Az időpontot később közölöm. Add tovább! Olvashatatlan aláírás, vagyis az évfolyam népvélelőfelelőse. Ez ugyan jókor adja a zsinórt, gondoltam, a kuszák irásából azonban megértettem, hogy a dolog sietős. Villámgyorsan kaptam ilyenkor a diákagy. Igaz, csoportértekezleten megmossák a fejem a zsinór továbbítása miatt, de most nem lehet várni.

Hunyorítottam egyet a csoportfelelősre, aztán megráncigáltam az előttem ülő Kovács Jóska kabátját, kezébe nyomtam a papírt és buzgón kezdtem jegyzetelni. A zsinór így ment szemináriumról szemináriumra. A népvélelők időnként hátráztak, szemünk találkozott s fejbiccentésből megértettük, hogy minden rendben van.

Igy kezdődött...

Előadás után a csoportok együttmaradtak. A gyűlések lelkesek, izó hangulatúak voltak. A felszólalók idézték a régi regénybeli választási harcokat, s hozzáfűzték, hogy a mi választási harcunk egészen más. Mi a nép ügyét, a párt ügyét képviseljük, amikor az utcára vonulunk. Elhatároztuk, hogy minden-

ki a szavazókörizetében az első között szavaz, s 8 óra már itt állunk az egyetem előtt. Felkészült a tanácsosok, az énekkar, jól hangzó jelszavakat sokszorosítottunk, s közörlöttük a torkunkat.

Elérkezett a várt nap.

Egyensapkás hallgatók száza tömött sorokban álltak az egyetem előtt. Erőnk megsokszorozódott, s minden gyakorlat nélkül egyszerre lépve így gyűnk tudatában vonultunk a IX. kerület különböző részeibe. A tanácsosok az útkereszteződéseknél táncolt, az ablakokból fiatalok, öregek százai nézték a vídám egyetemi fiatalokat. Mi fiúk, csoportosan mentünk be egyes udvarokba, s erőteljes, ütemes hangon kiáltottuk a népfrent jelszavait. „Szavazz a népfrent jelöltjére, Eljen a népfrent!” Vétellenül bevetődünk az egyik diákszállóba. Az orvos-tanhalgatók egy része még aludt. Gyertek velünk kiáltottuk és jötték. Így gazdagodtak soraink. A mosolygó arcok, a szíves fogadtatás láttán, méginkább megjött a kedvünk. A népvélelők, pártbizalmiak, a pártvezetőség járt elől a jó hangulat megteremtésében. Sok udvarban el is beszélgettünk az elvtársakkal, ők érdeklődtek tanulmányaink felől, mi pedig munkájuk felől. Reggeltől voltunk a kerületben ebédidőig. Később napokig beszélgettünk a választás eseményeiről.

A választási agitáció jól sikerült. A kerületi pártbizottságtól is kaptunk elismerő oklevelet. Az én csoportfelelősöm azonban egy év múlva is fejemer olvasta a „zsinór” továbbítását. Szigorú, kicsit keményfejű — de azért jó csoportfelelős volt.

Egy végzett hallgató

„A haza olyan lesz, amilyenné az ifjúság teszi!” — mondotta Nagy Imre elvtárs. S ez valóban így is van. Mindnyájunkon, rajtam, rajtad és ő rajta is áll, hogy milyen lesz hazánk, otthonunk, életünk. Nagyszerű tudat érezni, hogy szavazatunkkal mi is hozzájárulhatunk hazánk jövőendő életéhez, mi is felelősséggel tartozunk mindenkor hazánkért. Ezt jelenti tehát szavazásunk: az utat, a jövő Magyarországa felé.

Ezeket a gondolatokat fejtezte ki Nagy Imre elvtárs beszéde, melyet a fiatal választók serege óriási, lelkes és hosszantartó tapssal fogadott és a közgazdászokból kitűnt, hogy a magyar ifjúságra bizton számíthat az ország.

„Hazádnak rendületlenül, légy híve őh, magyar!” — hangzott fel a Szózat befejezésül a fiatal lányok és fiúk szemében határozott és komoly gondolat tükrözött: igen, hívek leszünk hozzá és boldogan teljesítjük a minden magyar ifjú számára szép és nemes feladatot.

Levelésládánkból

Kedves „Ria”

(Válasz egy levélre)

Megkaptuk leveledet, de mivel kérdésed olyan, hogy a felelet többeket is érdekelhet, nem levélben válaszolunk, hanem ezen az úton.

Azt kérdezed: nem süllyesztjük-e a hozzánk érkezett irásokat olvasatlanul asztalfiókok mélyére? Megnyugtattunk: nem! Azt mondd, ez a kétség a mult számban megjelent „Hogy írtek tí?” c. cikkkel kapcsolatban merült fel benned. Nos, mi is éppen erre a cikkre hivatkozunk: miért írtek volna meg azt, ha a beérkezett művekkel ezt akarnánk tenni? Hogy ennyire járzsusok lennénk, azt te sem gondolhatod komolyan. De mégis, vegyük szemügyre a dolgot: milyen alapja lehet ennek a gyanúnak? A következő: valóban lehetett pályám, vagy beküldött irás, amelynek sorsáról szerzője a beadás után nem tudott semmit. Ez történt például, tudomásunk szerint, azokkal a DISZ-kultúrösztály mult évi pályázatra beküldött művekkel, amelyek „megértettek és könnyűnek találtattak”, s amelyekről nyilvános — vagy akár a szerzőhöz intézményesen eljutott — bírálatot nem mondtak. Ezt pótolni ma már nem lenne időszerű, de ha valaki érdeklődik ez iránt, szívesen adunk felvilágosítást.

Másrészt — be kell vallanunk — mi is követünk el hibát a szerkesztőséghez beérkezett művekkel kapcsolatban, ha ugyan távolról sem azt, aminek a gyanuja felmerült. E műveknek ugyanígy úgy jartunk el, hogy ami megfelelt — közöltük, ami nem — azt félretettük; de emlékezz csak „Ria”: a lapban ismételt felhívjuk a beküldőket, hogy ha nem közöltük műveiket, jöjjenek be érdeklődni a szerkesztőségbe. Hiszen — mi nevelni akarjuk a „közgazdász-írókat”, nem pedig úgy kezelni, mint kiforrott művészeket, akiknek már nincsen különösebb szükségük (?...) segítségre, stílus javításra, vagy egyéb tekintetben.

Késégtelen azonban, hogy nem jartunk el helyesen. Eppen ezért ezek után, amellet, hogy fenntartjuk az előbbi rendszert, — minden beküldött és meg nem jelent műről megírjuk véleményünket a „Szerkesztő üzeni” rovatban. Ezenkívül, természetesen, ahol részletesebb megbeszélésre van szükség, személyesen is behívjuk a szerkesztőségbe.

Reméljük, hogy ez a gyakorlat megnyugtát majd téged is és azokat is, akiknek a teidhez hasonló kétfeljei vannak.

IRODALMI ROVAT.

Első vizsgák eredménye az I.p./IV. évfolyamon

NOVEMBER 2-án és 3-án zajlott le a IV. éves iparszakosok számvitel vizsgája. Iparvállalatok számviteléből kellett vizsgáznunk. A vizsga nem a legjobban sikerült.

189-en vizsgáztak, ebből 48-an elesre, 47-en elégségesre és 26-an elégtelenre. A vizsgán mindenki megjelent, kivéve azt a négy hallgatót, aki tagozati engedéllyel volt távol.

EZT A NEM EGESZEN kecsegtető vizsgaeredményt részben befolyásolta az, hogy félésben anyagot 1/4 év alatt kellett megtanulni. Ez a tény azonban nem szolgálhat mentesítő, mert a diákok a teljes felkészüléshez. Már egy héttel a vizsgák előtt előkészítő konzultációt tartott. A hallgatók azonban csak közvetlenül a vizsgák előtti napon vették igénybe a tanszék segítségét.

Ekkor akartak mindent megtanulni és reggeltől-estig ostromolták a tanszékét. „Hegy előtt abrakolni”, ez persze már nem sokat változtatott tudásukon. Leggyengébb eredményt az I.p./4. 8. szemináriumok mutattak fel. Jobbak közé tartoztak a 2., a 6. és a 7. szemináriumok. A 4-es szemináriumban 7 elégtelen lett, amelyet a szeminárium tagsága azzal igyekezett megmagyarázni, hogy azért történt így, mert ők vizsgáztak legelőször és rá akartak jleszteni a többi szemináriumra...? REMELJÜK, a IV. évfolyam ebből a vizsgaeredményből levonta a tanulságot és az utolsó vizsga alkalmával megembereli magát, becsültesebben felkészül és a többi vizsgákon jobb eredményeket mutat fel.

Beszélgetés végzett hallgatókkal

A szakszervezeti bizottság és a rektori hivatal megbeszélésre hívta össze végzett hallgatóinkat. November 15-én a politikai-gazdaságtan-, agrár- és pénzügy-szakosok, 16-án az ipar és 18-án a bel- és külkereskedelmi szakos hallgatók mondták el, hogyan hasznosíták a gyakorlatban az egyetemen tanult anyagot. Értékes hozzászólások és javaslatok hangzottak le, ismertetésükre a következők számunkban visszatérünk.

Gold Andor: Szeretem Radnóti

Nem — nem arról van szó, hogy Radnóti költészetének méltatás adjam. Ez már meglette a hivatásos magyar sajtó és nekem, személy szerint is nagyon jól esett, hogy meglette. Ez a kis írás sokkal szerényebb igényű, semmint magára vállalná a költő méltatásának szerepét. A költő nyilván ennél többet érdemel. Egyszerűen arról van szó, hogy szeretem Radnóti.

Már régóta úgy vagyok, hogy minden költővel kapcsolatban eldöntöm magamban, vajon az életem, vagy a költészetem tetszik-e jobban, vagy a versek, vagy maga az ember. Azonban Radnóti ez nem tudom megtenni, talán éppen azért, mert minden verse életének egy kis részecskéje volt és ezért Radnóti költészetünk egyik legkiválóbb lírikusát tudom nagyon szeretni.

Olvasom ezeket a csak remekművekhez hasonlítható verseket és ahogy egymásután olvasom valamit lehetetlenség nem felfedeznem. Mégpedig azt, hogy a különböző tartalmú versek csak látványosan különböznek egymástól. A formák változnak, de az eszmi egység szembetűnik: ahol az egyik költemény véget ér, ott a másik kezdődik.

*Ne nézz az égre most,
ne nézz a földre sem, aludj!
a szikrázó Tejút
porában a halál szalad
s ezüsttel hinti be
az elbukó vad árnyakat.*

(Aludj)

*Mikor harapni kezd a báránys
a búgó gerle véres húson él,
mikor kigyó fűtől az úton,
s vijjogva fujni kezd a szél.*

(Csüdtörtők)

Oly korban éltem én e földön

(Töredék)

A versek olvasása közben gyakran úgy érzem, hogy nagyon sajnálom Radnóti. Pedig nincs igazam. A sajnálat csak gyengéket illet. Az erkölcselen világban a költő emberszeretete.

toronymagasságra emelkedik. A gerle véres húsoró, ahol az emberek önként ölhettek és elajásulhatnak, azonban ez nem lehet ok arra, hogy ne szeresse társait, a szenvedőket. A megkínzottak jajgatása, a megöltek néma, de annál hangosabb tanúsága beszél ezekből a versekből. Szabad-e gyengéket sajnálnom Radnóti, aki fegyverek árnyékában mindezt kifejezte? Radnóti költészetének, verseinek ereje elsősorban a költő humanizmusában van. Számtalanszor megcsodálom ezt a nagy emberi szívet, amely szinte a világ minden emberének bánatát, jaját és halálhőrgését be tudta fogadni. A szenvedésnek, különösen a jogfosztott emberek szenvedésére mindig megrezdült a lelke és ilyenkor egy-egy szép versével ajándékozta meg a magyar költészetet. A King White nevű moziban megvilgított amerikai néger költőt a tisztán híd alatt látja forogni, mert őrzi, hogy a szenvedés, a terror épp úgy nincs határokra elválasztva, minthogy a Ku-Klux-Klannak is megvoltak a magyar hőhértársak.

Ahol egy a hóhér, ott az áldozatok sorsa is egy:

*Költő vagyok és senkinek se kellek,
Akkor se, hogyha szóltam dünnnyögök:
— seba! hisz énekelnek
helyettem kandi ördögök.*

*S higgyétek el, higgyétek nekem el,
foggal legyez az óvatos gyanu!
költő vagyok, ki csak máglyára jó,
mert az igazra tanu.*

*Olyan, ki tudja, hogy fehér a hó,
piros a vér és piros a pipacs.
És a pipacs szöszöske szára zöld.*

*Olyan, kit végül is megölnék.
Mert maga sosem ölt.
(A „Merdek út” egyik példányára)*

Ezt a verset 1939-ben írta, halála előtt öt évvel. Mond-e valamit ez a dátum? Nagyon sokat. Spanyolországban már megölték **Fedeico Garcia Lo cat, John Love** is halott és „Távolkeleten testvéreinkre szálltak — vas-ág darazsak pörkölő puskacsövekből”. Az eseményeknek, ha egyáltalában volt logikájuk, akkor ez azt mondta, hogy a gonoszság összefogott és eltiporni készült minden, amihez eddig emberi kéz nyúlt, mert gyilkolte magát az Embert is. Gyilkolte azokat, akik így tudták írni a maguk sorsáról, mely csak annyiban volt egységes sors, amennyiben minden más sorsot be tudott fogadni:

*Hegyes kis vállát tartottam átkarolva,
járjon melleszen ilyenkor, alázó
hét után! és lassan beszéltünk
arról, hogy összeházasodunk s hogy
az a szomorú kisfiú számárköhögős volt
reggel a villamoson.*

(Vasárnap)

„Mindig gyilkolnak valahol”, és egyre többet, egyre több barátja lesz „halott egy fölt gyékér alatti”. A történetek rideg szavakkal magyarázták, hogy hová rohan a világ és Radnóti már tudta,

öt évvel halála előtt már végzetének okát is megmagyarázta. És ekkor, mint a későbbi nagy szenvedések között is, oly gyönyörűen énekel szerelmét írja. Gyönyörűen, mert a szerelem a remény színterét jelenti és ez a remény nem lehet más, mint csak emberséges: szembeszáll a gyilkosokkal.

*Gyöngy pára száll pilládra is,
a szádra szárnyas, könnyűtestű árnyék,
hajadban kislányos, hamis
fogócska izgató emléke hál még.
Oly szép vagy és oly fiatal!
s én arra gondolok, amíg csodállak,
hogy vár talán még diadal
és várnak még beszédes pálmáágak!
(Éjjel)*

Költészetének minden valóságúsgé szerint legmaradandóbb és ami ezzel egyet jelent — legszébb alkotásai: az **Eclogák**. Alttaluk ismerjük meg a legteljesebben azt az utat, amelyet a halál jósától, közvetlen a halálát megelőző időig a költő végigélt. De az **Eclogákban** nemcsak a költőről van szó: a világ is haladt, az ország is ment előre. Nagy utat tettünk meg, amíg ezeket a sorokat le lehetett írni:

*az ország megvadult s egy rémes végezen
vigyorgott vértől és mocsoktól részegen.
(Töredék)*

Ez is haladás volt, a fasizmus a maga módján haladt előre. A Hold már megszűnt a szerelmi költsézi tárgya lenni, egyre több szögesdrótra, rongyos fogolyra és légerra nézett. Eljött az a kor, amelyet Radnóti már oly sok versében megjövendölt. E néhány évet ismerve, költészeté új megvilágításban jelenik meg előttünk. A sokévi félelmet a barbarizmus igazolta. És most, rémhír- és férgék közt élve, szögesdróttal bevezet a kerítésű táborokba — emelkedik fel ez a költészet a magasabb szférákig: az embertelenség elől született örk-emberségig. A végzet közelgett és vele párhuzamban költőibb lett ez a tanúság.

*Rémhírek és férgék közt él itt francia,
lángyel,
hangos olasz, szakadár szerb, méla zsidó
a hegyekben,
szétdarabol, lázas test és mégis egy életet
él itt, —
jóhírt várt, szép asszonyi szót, szabad
emberi sorsot,
s várja a véget, a sűrű homályba bukót,
a csodákat.
(Hetedik Ecloga)*

Nem lehet meghatározottság nélkül olvasni utolsó verseit. Nagyszerű jelleme megóvta attól, hogy azzá legyen, amivé szánták: a szenvedésbe belebolyondult állat-emberré. A bori hányásban nem török meg és minden nap után, bár újabb megaláztatásokkal kerül szembe, épp oly ember, mint előző nap volt. Csak annyiban változik, hogy költői ereje egyre növekszik: ilyen keserves formában tett szolgálatot a korbács a magyar költészetnek. A láger nemcsak a test próbátétele, — a léleké is. Vackán feküdvé a „búvó otthoni táj”-ra emlékezik:

*Búvó otthoni táj! O, megvan-e még az
otthon?
Bomba sem érte talán? s van, mint
amikor bevonultunk?
És aki jobbra nyöszörg, aki balra hever,
hazatér-e?
Mondd, van-e ott haza még, ahol értik e
hexametert is?
(Hetedik Ecloga)*

Ezt az érzést ennél a versnél jobban nem lehet megmagyarázni. Az otthon, mely felé az álom, „a szép szabadidő”, rongyosan és kopaszon, horkolva röppent haza a foglyos, a legedesebb, de a legkínzóbb emléke. Szeretne hinni benne, de ezek a kérdések a szörnyű bizonytalanság jelei. Összetörve is erős akar lenni, a hitvesi szerelem a táborban alakul vissza kamasz-szerelmié. Úgy érzi, csodákra lenne képes. Nem csupán ismeretelm hiányszóvága, hanem a vers önmagában vett elragadtató szépségét is kifejeztem amikor azt mondom, hogy a szerelmi költészetben még kevés hasonló verssel találkozom, mint a „Levél a hitveshez”.

*Csodákban hittem s napjuk elfeledtem,
bombázórajok csodáltak el felettem;
szemed kékjét húzódtam épp az égen,
de elborult s a bombák fönt a gépben
szuhanni vágytak. Ellenükre élek, —
s foglyok vagyok. Mindent, amit remélek
fölmérem s mégis eltalálók hozzád,
megjártam érted én a lélek hosszát, —*

*s országok útjait; bíbor parázsom,
ha kell zuhanó lángok közt varázslom
majd át magam, de mégis visszatérek;
ha kell szívós leszek, mint fán a kéreg,
s a folytonos veszélyben, bajban élő
nyugalma nyugtat s mint egy hűvös hullám:
a 2x2 józansága hull rám.
(Levél a hitveshez)*

Egy életet át készült a halálra, verssel együtt az abdal tömegsír fogadta magát a megkínzott testét. De versei eljutottak hozzánk, hiszen nekünk írta örök tanulság. Szeretem Radnóti, mert még olyan korban is hitt az emberben, amikor az „úgy elajásult, — hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra”. Hitt a jövőben, mert az emberséggel az is hozzátartozik, hogy hinni tudjunk. Hitt önmagában és különösen bennünk hitt, mondhatni, sirontúli hittel:

*Hisz bűnösök vagyunk mi, akár a többi nép,
s tudjuk miben vétkeztünk, mikor, hol és
mikép,
de élnek dolgozók itt, költők is büntelen,
és cseccsopók, akikben megnő az értelem,
világít bennük, örzik, sötét pincékbe bujva,
míg jelt nem ír hazánkra újból a béke ujja,
s fojtott szavunkra majdan friss szóval ók
felelnek.*

*Nagy szárnyadat borítsd ránk virrasztó éji
felleg.
(Nem tudhatom...)*

Minden szívd, beszéd és nevelés lepergett róla. Próbálgatták társai megnevelni, de hiába nem sikerült — és ebben szeméremiárium társai és a szállói lakótársai is nagyon hibásak.

Tanulmányi munkája egészen gyenge volt. Tanulni keveset tanult — arra ritkán jutott ideje. Jellemző róla, hogyha akart tanulni akkor tudott. Politikai gazdaságtanból utóvizsgája volt és jó eredménnyel vizsgázott. Sajnos, nem nagyon kedvelte a tanulást, élte nyugodt, zavartalan egyetemi napjait.

Társadalmi munkát is végzett, méghozzá igen fontos megbízatasa volt; előadásokon, bálokon, mint a rendezőgárda tagja működött közre...

És éppen az Idei Gólya-bálon derült fény Varnyu jellemére — vagy inkább jellemtelenségére.

Üzemi gyakorlat-dolgozatok és tudományos diákmunka

(Szabó elvtárs cikkének befejező részét elmost számunkban ki-melve közzétük, „Legkedvezőbb feltevére a tudományos feladatok” címmel (4. oldal). Az e eddigi cikk helyfűlő miatt nem jöhetett le, a befejező részét a szerkesztő hibásan önálló részként kezelte: kéjük o-va óinkat, a két cikket vessék össze.)

A termelési gyakorlat fő célja az egyetemen szerzett elméleti tudás megszilárdítása volt, és az, hogy a hallgatók saját szakmájukban, leendő munkaterületükön gyakorlati tapasztalatokra tegyenek szert. Alálában érvényesült is ez. De ezek mellett a gyakorlat sok hallgató számára a tudományos fejlődés útjait is megnyitotta. Az üzemi gyakorlat-dolgozatok pedig alkalmassáknak mutatkoztak arra, hogy belőlük hozzávetőleges képet nyerjünk a hallgatók elméleti felkészültségéről — és ahol ezt a téma megengedte — tudományos készségükről. A gyakorlat tapasztalatainak olyan fontos oldala ez, hogy bár nem tartozik a gyakorlat alapvető célkitűzéséhez, t. i. a gyakorlati élet megismertetéséhez, mégis érdemes vele foglalkozni. Cikemben csak annyiban foglalkozom az üzemi gyakorlat-dolgozatokkal, amennyiben azok a diákok tudományos munkájával kapcsolatos problémákat érintik. Lássuk, mi mutatkozik ezen a téren az üzemi gyakorlat-dolgozatokban?

A leíró jelleg

A tudományosság ott kezdődik, ahol továbbjutunk az egyszerű leírásról, hogy megfelelő elemzéssel, a szükséges önálló következtetéssel behatoljunk a dolog k lényegébe. A dolgozatok zöme azonban nem haladja meg a leíró jellegét. Minden tanszéknek csak néhány hallgató volt képes arra, hogy tovább menjen a pusztá leírás-son. A jeles dolgozatok általában meghaladták valamennyire ezt a színvonalat, de ezt sem lehet egyértelműen kijelenteni, mert a különböző tanszék között bizonyos eltérés mutatkozik abban, hogy az osztályozásnál milyen szempontokat érvényesítettek nagyobb súllyal. Előfordult, hogy az önálló munkát nem részesítették előnyben azokkal szemben, akik a kényelmes, ki-

taposott utakon haladva, esetleg sokkal kevesebb munkával és tehetséggel készítették el a legkedvezőbb dolgozatukat. Így előfordult, hogy néhány jeles dolgozat sem nagyon haladta meg a leíró jellegét, közben más, még csaknem ismeretlen területet konkrét elemzéssel feltáró munka osztályzata csak négyes lett, mert természetesen a téma újdonsága miatt a kidolgozás nem lehetett tökéletes.

Az elmélet és a gyakorlat „eltérése”

A tudományos kutatás iránti érdeklődés növekedését, a tudományos akadémia iránti sajnós, akadályozza az, hogy sok hallgató a gyakorlatokon hibás következtetést von le. „A gyakorlatban úgyis minden egészen más, mint az az elmélet, amit nekünk az egyetemen tanítanak, mire jó akkor ez az egész elmélet?” — mondják. Ezek az elvtársak azt nem látják, hogy elvtársak az elmélet és a gyakorlat látszólagos különválasa nem jelent mást, mint azt, hogy a való életben a jelenségek sok arccal, sok formában jelentkeznek és a mi feladatunk éppen megtalálni a kapcsolatot ezek között a jelenségek és azon tudományos munkák között, amelyet az egyetemről magunkkal viszünk. Nincs kizárva, hogy azoknak a tételeknek egyike-másika, amelyeket itt az egyetemen tanulunk, hibás és idővel elavult, de az egyetemi oktatás és az elmélet-tanulmányozása általában helyesen ismert meg bennünket a gazdasági élet lényeges vonásaival. Ez az ismeret hatalmas segítség a gyakorlati élet jelenségeinek megértéséhez.

Módszertani vagy elemző dolgozat?

Az elmélet és a gyakorlat kapcsolatának kérdése a következőképpen merült fel: Vajon módszertani vagy elemző dolgozatot írjanak-e a hallgatók? A hallgatók lelkesebben foglalkoztak az elemző témákkal és ezek a dolgozatok sikerültek a legjobban. Általában a következőképpen néztek ki: a hallgató lelkismeretesen leírta min az, ami dolgozatának témakörébe tartozott. Ezen belül elmondotta, hogy milyen főbb problémák jelentkeztek, de ritkán próbált önállóan választ ad-

ni arra, hogy vajon mi lenne a probléma legjobb megoldása. Ezek után részletesen és kinos gondossággal elemezte, hogy az illető területen milyen hibákat követtek és követnek el és megállapította, hogy ezeket a hibákat ki kell javítani. De a kijavítás módjára vonatkozó konkrét nézetét csak a legutóbbban fejeltette ki. Ezen fogytékokosság ellenére az elemző dolgozatok többsége elméleti szempontból valóban jó volt, de az üzemi gyakorlat nem töltötte be teljes célját, mert az ilyen dolgozatok íróit nem vitte eléggé közel a gyakorlati munkához.

A módszertani dolgozatok (főleg tervezési) általában gyengébb sikerűek. Főleg arra szorítottak, hogy az érvényben lévő tervezési módszereket leírják. Az ilyen dolgozatok szerzői a legutóbbban esetleg kísérletek meg azt, hogy gyakorlati feladatukat ne csupán általános frázisok, hanem valóban az elmélet felhasználásával teljesítsék. Az eléggé sűrűn előforduló általános fecsegésre példa a következő részlet: „Összefoglalva: (kettős pont, vajjon miért?) az eddigieket megállapítjuk, hogy nagyon sok a probléma, amelyeket meg kell oldani.

Eppen ezért (új bekezdés, vajjon miért?) a kitűzött feladatok érdekében minden eszközt meg kell ragadnunk ahhoz, hogy ezek megvalósítása biztosítva legyen (minden eszközt meg kell ragadni”, ez korszakalkotó felfedezés). Hálózatfejlesztésünk alapja a helyes és egységes hálózatfejlesztési terv kidolgozása: Eddigi hálózatfejlesztési tervünk nem szilárdak (hogy mennyiben azt a dolgozatban nem mondja meg), hálózatfejlesztésünk munkája nem eléggé tervszerű. Olyan terveket kell kidolgoznunk, mely (III) a legkisebb részletekig mutatja annak egyszerű tudományos felépítését. (De ennek kifejtése már elmarad.)

A módszertani (főleg tervezési) dolgozatoknál érthető, hogy a hallgatók általában kevesebb önálló gondolatot nyújthatnak, mert ehhez nagy gyakorlati kell rendelkezni. Másrészt, ha az üzemi gyakorlat tárgya pusztán módszertani, akkor a hallgatót könnyen szűk prakticista szemlélethez vezetheti.

Bűn és bűnhődés

Varnyu László II. éves politikai gazdaságtan szakos hallgatót a Marx Károly Közgazdasági Egyetemről kizárolt. Így kezdődött a fegyelmi határozat és így végződött egy csaló, jegyekkel üzérkedő, lelkiismeretlen egyetemista élete...

Ki is ez az ember?

Az évfolyam tagjai — de különösen szeméremiárium társai — nagyon is jól ismerték Varnyu Lászlót. Nem a tanulásáról, elvtársi segítőségéről lett népszerű, hanem mint az ital barátja.

Ha valahol a borok minőségéről folytattak eszmecsere-t ott biztos ő tartotta a szótval a társaságot, e-mesélve legújabb élményeit.

Ismerjük meg Varnyut, aki több mint egy évig itt élt közöttünk, naponta láttuk sokan. Szeméremiárium társai sckszor próbálgatták megnevelni, de hiába. Megígérte, de aztán újra s újra elfeledkezett ígérteiről.

Néhány kép az életéből

Szerette az italt, s ha pénze volt, sajnós el'tta. S meg kell hagyni, ha kellett tudott magának pénzt szerezni. Így vagy úgy, végsősoron elzalogosította a ruháját...

Barátjaival — nevük most ne szerepeljen — gyakran eljárógattak a kocsmába és sokszor hajnalig szopogatták a borocskákat. Egyszer du haj kedvükben elfeledkeztek az anyagi alapról...

A tavasszal fényképezőgépet akart venni. De a pénzét már rég elverte, nem volt mit tenni, hát „zaciba csapta a zakóját” — és most hogy közeleg a tél, majd kénytelen lesz a fényképezőgépet elzalogosítani, hogy télikabóját kiváltsa...

Az egyetemen 470 forint ösztöndíjat kapott és — mint a fegyelmin bevallotta — szüleitől is kért támogatást. Ösztöndíjfelvétel után „igazi nyáriú” volt — és jegyezzük meg ritkán jőzán, s néhány nap múlva ott állt egy fillér nélkül „haverja-ra” és szüleinek adományaira támaszkodva...

Néhány apró mozaikot mutatunk be az életéből és úgy gondoljuk éppen elég ahhoz, hogy megismerjétek ki is volt ez az ember.

Minden szívd, beszéd és nevelés lepergett róla. Próbálgatták társai megnevelni, de hiába nem sikerült — és ebben szeméremiárium társai és a szállói lakótársai is nagyon hibásak.

Társadalmi munkát is végzett, méghozzá igen fontos megbízatasa volt; előadásokon, bálokon, mint a rendezőgárda tagja működött közre...

És éppen az Idei Gólya-bálon derült fény Varnyu jellemére — vagy inkább jellemtelenségére.

Tettenérték

Hatalmas tömeg igyekezett szórakozni az egyetemre és a kultúrósztály — nagyon helyesen — jegyelőörző szertvet állított fel. Az egyik csoport a kapunál a belépőjegyek sarkát tépte le — és azután Varnyu és társai — az egyik barátja, a másik egy első éves hallgató volt — elszedte a jegyeket a vendégektől.

Egyre többen jöttek, egyre nagyobb lett a nyomás... A kapunál állók nem tudták kezelni a jegyeket és a Tanulmányi Osztálynál felállított ellenőrök, Varnyu és társai több ép jegy birtokába jutottak.

Ő hamarosan átlátta ennek a jelentőségét — a jegyek érettségipillanatok alatt átszámítható kísérőcsökre — és mint az ellenőrök vezetője odaszólt társainak:

— Az ép jegyeket rakjátok félre — és a másik kettő szót fogadot, elvégre ő a „gőré”.

Később aztán, amikor összegyűlt néhány darab jegy kiment a kapu elé — könnyen megtehető, hiszen a rendezőgárda tagja volt, vagy mi a szósz — és eladogatta 6 forintért darabját.

Ügylátszik fejébe szállt a dicsőség, mert annyi fáradságot sem vett, hogy kimenjen a kapuhoz, hanem kinyitotta az ablakot és azon keresztül árusította a lopott jegyeket.

De Varnyu nem olyan ember, aki hamar zavarba jön — még ő békéltlenkedett... — Több jegyet vettem, úgy volt, hogy e'jőnek a barátaim, az ő jegyüket adtam el — hazudta.

Aztán éjjel felé — amikor már „egy-két atmoszféra” bátrabb tette és még mindig akadt, aki kérdéznél mer'e — kifakadt: — Kinek mi józe hozzá... vettem jegyeket és most eladom... senkinek semmi köze hozzá...

De igen van közünk hozzá!

Az egyetemnek — akit megkárosított — társainak, akit becsapta — köze van hozzá és ugyan ne csodálkozzon, hogy van bátorságunk azt mondani: CSALO!

Sajnos, széles körben elterjedt a közvagyonnal kapcsolatos felelőtlenség, nap mint nap hallhatunk az állami vagyon felelőtlen pazarlásáról, az állam pénzének lelkiismeretlen elherdálásáról. De mi még ilyen kis mértékben sem engedjük, hogy egyetemünkön ez felülse a föt.

Hát nem! Ez ellen küzdünk! Mi az egyetemen nem fogunk csalókat nevelni és a legkíméletlenebbül megélejezzük és kiűzzük sorainkból az ilyen embereket...

A felelősségrevonás

A kultúrósztály felelősségrevonata Varnyut és társait — és az hosszas hozavona után beismert 15 jegyet. De ebből a másik kettő is kapott, barátjának 20 forintot, az elsőnek 12 forintot jutott.

Esté a diákszállóban újra a régi, nagy hangján d'cséreltet: — Kifizetem a 90 forintot és az úgy el van intézve. Nem kell olyan nagy dolgot csinálni belőle!

Nem lett olyan könnyen elfintézt, mint ahogy elképzelte. — Az úgy a fegyelmi bizottság elé került.

És megjött a határozat. Jóváhagyták a fegyelmi bizottság javaslatát: Varnyu Lászlót az egyetemről kizárták, társait szigorú megrovásban részesítették.

Varnyu László befejezte egyetemista pályafutását, füstább lett a hallgatók sora és még ő is megjavulhat. Mert nem elvesztett ember, de fontos, hogy a munkahelyén megbecsülje magát és egyenes emberré váljon.

A folytatás

...De ezzel az úgy nem fejeződött be. Amikor Varnyu szobátársainak elmondta, hogy „kirűgötték” az egyetemről, azok felháborodtak és nagy hirtelen kérénynt szerkesztettek.

Ezért nem kell kizárni — írja Lőrinc elvtárs a többiek nevében és megígérték, hogy majd ők megnevelik (úgy zárójelben szeretnék megérteni: miért nem próbálták idáig megnevelni társukat? Mit engedték, hogy idáig elússzon egy enélkül egyszobában élő ember?... Az itall helyett az elvtársi szót kellett volna megkedvelőtönlök).

A kérénynt valamennyien aláírták, élén Lőrinc DISZ-alszervezeti vezetővel taggal. Csupán egy ember, Kelemen elvtárs írta oda, hogy a fegyelmi bizottság határozatával egyetérték... és ezért meg mindig haragszanak rá, pedig ő választott a lehelyeseben.

S itt álljunk meg!

Elitélés vagy védelem?

Az most mellékes, hogy a „kegyelmi kérénynt” elutasították, sőt azóta Varnyu már dolgozik — reméljük ott megjavul és felhagy az ivással — éppen ez a kérénynt lepet meg bennünket, mert elitélés helyett — védelmükbe fogadnak egy olyan embert, aki csalt az egyetem jegyeivel.

Sajnos, ez a haragulat igen széleskörű és helytelen. Nem szabad elfeledkezni egy pillanatra sem arról, hogyha elfezűrik az egyetemet, felelős állásokba kerülnek.

Valóban, haragultak azok fellátva a lényegesen alacsonyabb állami és nazzarívál szemben, akik ma védelmükbe pont ezeket vesztik?

Olyan embereket kell nevelnünk, akik a legszigorúbban elvárják az állam vagyonának csonkítót.

Ez ervelem szerve — a fegyelmi bizottság — csak adminisztratív intézkedéseket hoz ez ellen, de ez édes kevés — a DISZ-re és ránk, hallgatókra vár az a feladat, hogy olyan közvéleményt alakítsunk ki, amely lehetlenné teszi az ilyen gondolkozást és kiközösíti sorából azokat, akik elfeledkeznek állami és emberi kötelességeikről.

KOSSUTH EMLÉKVERSENY

Labdajátékokban is előtte zések sorsa és ezzel befejeződött a tagozatok közötti pontverseny. Azonban nem mondhatjuk tökéletesnek minden részletében, mert több kiírt mérkőzést vagy a rendezés hiányossága, vagy a csapatok húzódozó magatartása, vagy a felelős szakvezető nemtörődősége miatt nem bonyolítottak le. Így az elsőséget az eddig lejátszott mérkőzések alapján döntötték el. Ilyen körülmények között ez helyesnek bizonyult.

Az egész verseny hiányosságainak egy részéről legutóbbi számunkban már beszámoltunk, most arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy mivel ez a verseny egy igen jó módszer ahhoz, hogy a hallgatókat mozgósítsuk a sport érdekében, és tekintettel arra, hogy minden körülményt figyelembe véve a sport számunkra hasznos, az elkövetkezők során sokkal gondosabban, körültekintőbben kell a szervezési munkát végezni. A verseny komolyságának árt az, hogy ha a kiírt mérkőzésekre a csapatok indokolatlanul nem jelennek meg, vagy igen kevésen, akkor a kiállítás a szükséges létszámot. Ugyanígy rossz az is, ha az ellenfelek megegyezés alapján döntenek az időpontokban, mert ez most pl. odavetett, hogy egyáltalán nem jártak ki a mérkőzésekre. Nem utolsósorban azért is komolyabban kell lebonyolítani a hasonló bajnokságokat, mert a mostani verseny körülbelül 200 hallgatót mozgatót meg és ez nem lebecsülendő szám.

Hogy a fentiek ellenére házi-versenyünk mégis eredményes volt, abban legnagyobb része Szatmári elvtársnak, a DISZ B. sportfelelősének volt, aki mindenekelőtt mozgatója, lelkes szervezője. Az alapszervezetek részéről mindenképp több támogatásra lett volna szüksége, hiszen egyedül képtelenség minden elvégezni. Ha minden alapszervezet sportosa olyan lelkiismeretesen dolgozott volna, mint Hadi Dániel, akkor most színvonalasabb és nagyobb tömegű versenyről számolhatnánk be.

Nézünk most sorra az egyes bajnokságokat.

Labdarúgásban a kereskedelmi tagozat kezdett az első évfolyam ellen és az „újoncok” majdnem meglepetést szereztek, mert csak nehézküldeményben maradtak alul 4:3 arányban a tapasztaltabb felsőévfolyamokkal szemben. Igen érdekes volt az ipar-polgazd. pénzügy találkozó, ugyanakkor 0:0 arányú döntetlennel álltak, miközben Tisza, az iparosok közepcsatára egy sor kapufát lövött, viszont hálokat az ellenfél csatárának pepecselése és Kovács nagyszerű védelme mentette meg a polgazdosok góljaitól. A mérkőzés végfelé aztán egy nehéz szögéből lövött, ártatlan labda a hálóban kötött ki. Így a döntőbe az ipari és kereskedelmi tagozat csapata került.

A döntő első félidejében az iparosok 2:0-ás vezetésre tettek szert. Ezen az ellenfél csak szépen tudott. Fordulás után úgy látszott, hogy már-már ki egyenlítettek a kereskedelmi csapatok, de rövid ideig tartó meddő fölényük után egyre inkább magára talált az iparszak és vitathatatlan fölényben, szinte „sét-

talva”, 4:1 arányban nyerték a mérkőzést.

Végeredmény:
1. Ipari tagozat
2. Kereskedelmi tagozat
3. I. évfolyam
4. Pol. gazd. pénzügy tagozat

(A helyezéseket gólarány alapján döntötték el.)
A győztes csapat tagjai: Bíró, Miklós, Kovács, Piller, Pintér, Molnár, Hábcencius, Ujságh, Tisza, Galgóczi, Berényi, Andrei, Kovács. A labdarúgó-torna legjobb játékosa Hegedűs (pg. p.).

Kosárlabdában az ipari tagozat nem szorított bele az elsőségre folyó harcba, viszont az első évfolyam legyőzte a kereskedelmi tagozatot, ezek pedig a polgazd. pénzügytől kaptak ki. A döntő jelleget polgazd. pénzügyi tagozat és kereskedelmi tagozat összecsapásán az utóbbiak mintegy 60 ponttal szíman nyertek, s ezzel övék lett a bajnokság is.

Végeredmény:
1. Kereskedelmi tagozat
2. Pol. gazd. pénzügy tagozat
3. I. évfolyam
4. Ipari tagozat

A győztes csapat: Czimer, Bodnár, Kléber, Együd, Kardos, Frank, Szatmári. A legeredményesebb kosaras: Czimer.

Feltétlen elismeréssel kell nyilatkoznunk ehelyütt az első évfolyam csapatáról, amely a

mérkőzéseken többször előfordult és rovására történő játékvételek tévedések ellenére olyan sportzerűen viselkedett, hogy a felsőévfolyamok el is példaképpé állíthatjuk őket.

Asztaliteniszben az ipari tagozat csapata olyan jó erőt képviselt, hogy egyik ellenfele sem kész-

lette komoly erőpróbára, bár igen jónak bizonyult a kereskedelmi tagozat csapata is.

Végeredmény:
1. Ipari tagozat
2. Kereskedelmi tagozat
3. I. évfolyam
4. Pol. gazd. pénzügy tagozat

Röplabdában igen kevés mérkőzést játszottak le, de ezekben is megállították a polgazd. pénzügy tagozat csapata magasan a legjobb. Az ipari tagozat rajtuk kívül legyőzte ellenfeleit, míg az első évfolyam legyőzte a kereskedelmi tagozat csapatát. Így a végeredmény a következőképpen alakult:

Végeredmény:
1. Polgazd. pénzügy tagozat
2. Ipari tagozat
3. I. évfolyam
4. Kereskedelmi tagozat

A győztesek: Szalicszyt, Boer, Villányi, Preszter, Király, Varkoly.

A KOSSUTH-EMLEKVERSENY végeredménye az atlétikában, labdarúgásban, röplabdában, asztaliteniszben és kosárlabdában elért eredmények alapján:

A bajnokságot a kereskedelmi tagozat szerezte meg és ezzel együtt a vándordíj birtokosa lett.

Végeredmény:
1. Kereskedelmi tagozat 105 pont
2. Polgazd. pénzügy tagozat 86 pont
3. Ipari tagozat 78 pont
4. I. évfolyam 77 pont

A „Talpsimogató” a József Artila színházban

Szombaton, november 16-án adta elő színjátszócsoportunk Dery Tibor egyfelvonásos színdarabját, a „Talpsimogató”-t. Az előadás jól tükrözte színjátszócsoportunk idej munkáját és nagy érdeklődésnek örvendett. Az érdeklődést, de egyben a jó szervezést is megmutatta a telt ház és az a kívánság, hogy ismételjék meg az előadást, amely főleg két szempontból érdemi meg, hogy különösen foglalkozunk vele. Egyrészt, hogy szereplőink nagy része az elsőévfolyamok közül került ki, — másrészt pedig, hogy tartalma irodalmunkban újszerű és részünkre örvendetes: az egyetemisták életével foglalkozó.

A csoport másodszor lépett fel ezzel a darabbal. Először a földművelésügyi minisztériumban játszották, ahol annak ellenére, hogy közel sem ilyen gondos előkészülettel és ilyen jól adták elő, sikert arattak. Ami az előadás előkészületét illeti, meg lehetünk elégedve. A csoport mindent megtejt, hogy a legjobbat nyulthassa. Díszéret illeti őket — mást nem említsünk — azért a lelkes munkáért, hogy tagjai maguk készítették el éjszakába nyúló munkával a kulisszákat. A lelkes előkészületnek meg is lett az eredménye.

Az első előadás óta sokat fejlődött a darab előadómódja. Ez a fejlődés elsősorban a szövegértésben mutatkozott meg, amely itt már nem jelentett olyan nehézséget, mint a földművelésügyi minisztériumban. Valószínűleg a csoport az ottani előadásból tanult, hogy kezdő színészeknek alapos szövegértés nélkül nem szabad színre lépni.

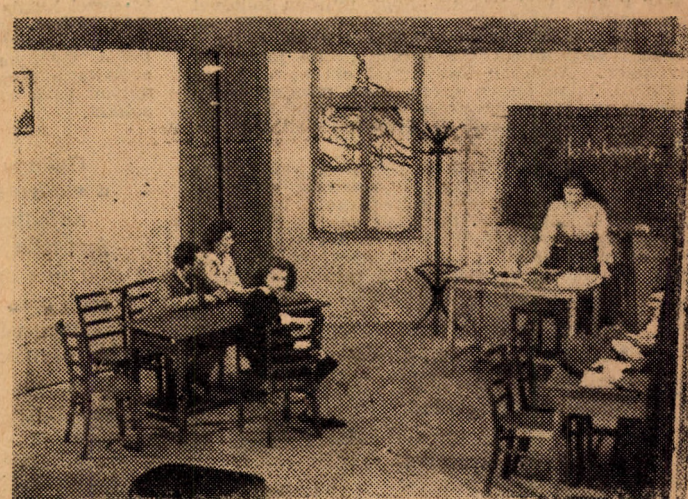
Elsőéveseink közül a legnagyobb tehetséget Tóth László áruolta el Okos alakításával. Neki, úgy vettük észre, még ezen az előadáson is problémát okozott néhol a szöveg. Ez volt talán az oka annak, hogy itt-ott nem volt elég természetes az alakítása, hanem mesterséges és darabos.

Pausz Rózi „Kati”-ján látott, hogy még nem elég otthonos a színpadon. Igaz, hogy falusi lányt alakított, aki még határozatlanul mozog az egyetem létkörében, sokszor még kisebb-egyszerűsége is van és kiút környezetéből, de azért ezt is több

színel, több változatossággal és mélyebb átéléssel kellett volna alakítani. Sok olyan fordulat volt a darabban, amely őt érzékenyen érintette, — játékában ezt jobban kellett volna érzékelnie. A jövőben erre Pausz Rózsinak több figyelmet kell fordítania. Andrasovszky Gyurkától már megszoktuk a jó játékot, — itt sem csatlódtunk benne, „Rendes” szere-

tetlenné válik a cselekmény sok érdekes része.

Még egy-két szót Kadinger Imre „Pettyes”-éről. Pettyes feladata az lett volna, hogy bemutassa az egyetemeken még megtalálható nyelvi fiatalember típusát, — a „jampit”. Kadinger Imrénél lett volna alkalma ellen-szenvessé tenni ezt a figurát, mikor Pettyes képes lett volna el-

pében; professzora élethű volt és tiszteletet parancsoló. Hasonlóan jó volt Réti Marika alakítása is.

Jó volt Zeőké Kati „Ilus” szerepében. Ő jelentette „Okos” pozitív ellentétét és Zeőké Katinak ezt sikerült is játékaival megmutatni. Egyre azonban szeretnénk megkérni őt, a közönség nevében is: fordítson több gondot beszédének érthetőségére. Hangja színes, eleven és változatos. Helyes az, hogy a hangeszebből hirtelen átsap a halk beszédbe, a lassúból a gyorsba; ez nagyon hatásos és sok esetben alkalmas arra, hogy elősegítse a feszültségek érzékeltetését. Az azonban nem helyes, ha az ilyen halk, vagy gyors beszédet a közönség nem érti meg — mint ahogy ez több esetben megtörtént, — mert így elcsúszad, érthet-

áruini tanulókorét a „talpsimogatónak”. Ezt a jelenetet azonban nem élezte ki eléggé. Alttalban: túl rokonszenves, „jópofa” módon alakította figuráját.

Persze ez a cikk nem elég den szereplőt részletesen meg-bírálnon és jó oldalait is részletesen elemezze.

Az előadás sikerét eléggé méltatta a közönség józsi kacagása, az elismerő taps, no meg a kívánság, hogy ismételjék meg.

Reméljük, hogy műsorom tartja a csoport a „Talpsimogató”-t, mert ekkor érne meg igazán a darab. Ezt, úgy lehet elérni, ha a csoport gárdája állandó maradna. Reméljük, ez így lesz, hiszen van már hol fellépni és van közönség is, jó közönség, lelkes közönség, amely szívesen látja és nagyra értékeli színjátszócsoportunk munkáját.

NEVELÉSI ANKÉTOT TARTOTTAK

Egyetemünkön november 22 és 23-án
Következő számunkban részletesen ismertjük Verbényi és Csanádi elvtársak előadásait és a hozzászólásokat.

Nagyobb felelősséggel!

A Közgazdász az elmúlt számban közölte a diákszálók versenyének értékelését. A cikkből valótlán adat is szerepel, ugyanis azt közöltük, hogy Pöhner elvtárs ívott. Ez nem igaz. Pöhner elvtárs helyett Pausz elvtársat kellett volna közölnünk, mert ő volt a harmadik, aki az írásban résztvett. Pöhner elvtárs, mint a tagozaton tartott megbeszélés kiderült, csak az átkiábalásban vett részt, s ezért megingtették.

Mivel utolsó számunkban sok adatot kellett helyreigazítanunk, s a kisebb pontatlanságok még a legjobb cikkek hitelét is rontják, arra kell vigyáznunk, hogy a kapott adatokat sokkal gondosabb ellenőrzés után közöljük. Az adatokat szorgalmazó szerveket pedig arra kérjük, hogy szintén nagyobb gondossággal tájékoztassák munkatársainkat. hiszen a valótlán kritika csak árt és egy cseppet sem használ.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem által és DISZ-bizottságának (nemzeti tanácsának és szakszervezeti bizottságának) lapja.

Szerkesztő: Gácsi Sándor
Szerkesztő: a szerkesztőség
Felelős szerkesztő: Illés János
Szerkesztőség:
Budapest, IX., Dimitrov tér 8. III. 282.
Telefon: 188-850,
192-es mellék

Kiadja:
a Budapesti Lapkiadó Vállalat
Budapest VIII., Blaha Lujza-tér 3
Szikra Lánymoda
Budapest VIII., Róka Szilárd-u. 6
Felelős vezető: Kulcsár Mihály

TDK-ülés

Élénk vita és fontos problémák megbeszélése zajlott le 5-én a pénzügyi tanszéken. A TDK ülés a költségvetésből történő finanszírozás egyes kérdéseit, hibáit tárgyalta. Az aránylag szűk kör ellenére is nagy-szerű vita alakult ki, melyre az MNB pénzürgalmi igazgatóságától Gordon elvtárs jött el.

Az eszközellátás területén felmerült hibákkal, hiányosságokkal foglalkozott Tardos elvtárs (IV. pü) vitanyitó dolgozatában.

A vita a következő három főkérdés körül csoportosult:

Az első kérdés az állami költségvetés időpontja volt. Ezzel kapcsolatban három nézet merült fel:

1. A költségvetési év egyezkés meg a gazdasági évvel, azaz júl. 1-től jun. 30-ig.
2. Tardos elvtárs javaslata, hogy április 1-től márc. 31-ig legyen érvényben a költségvetés.
3. Végül egyeztek meg a kv-tés, időtartama a naptári évvel.

A vita oka az volt, hogy a kv-tésnek reálisnak nem kézzel-kezelhető eltelepésűk időpontja és így egy-két hónap kv-tés nélkül műlne el.

Erre az időre kell egy-egy ideiglenes kv-t készíteni, amely természetesen nem az igazi kv. alapján készül el és nem is tartalmazza az eszközöket a költségvetés elosztásában. Lbből persze zavarok keletkeznek mind a gazdasági életben, mind a tervezésben.

A legtöbb érv a harmadik megoldás mellett szól. U. i. A kv. és a tervezés nem választható el egymástól, hisz ez még bonyolultabbá tenné a gazdasági irányítást, nem beszélve arról, hogy a kv-nek a tervezés mutatószámain kell alapulnia. Másodszor, ha ki is marad 1-2 hónap, sokkal előnyösebb, ha a jan. és a február marad kv. nélkül, hisz ebben a hónapokban renedekezik a tervezés a legkevésbé tényszámmal, mert szünetel az építőipar is és a mezőgazdaság.

A második probléma az elszámolási csekk jelentősége körül forgott.

A harmadik. Helyes lenne-e a VB-titkárt államigazgatási szervé emelni, hogy ezáltal tökély megkövetelhető legyen bizonyos szakmai műveltség és legalább közgazdasági technikai érettségi.

SAKK

3. sz. feladvány
Világos: Kb8; V6; Ba3; Fe3; F7; Gy5.
Sötét: Kb4; Bb2; Gy: b6; d7.
Matt két lépésben.

A 2. sz. rejtély megoldása
E3

4 KÖZGAZDÁSZ

Közgazdászok slágerei...

Aki elégtelenre felelt: „Mit tegyek...”
Aki ebségest kapott: „Nem adlak másnak,
Aki középet kapott: „Csak a szépre emlékezem...”
Aki jóra ment le: „Lámpással keresem az igazit én,
A jelesre vizsgázó: „Váram rád,
Év közben: „Felhőtlen kék az ég...”
Vizsgák előtt: „Háros felől, csuhaj Háros felől, kerekedik egy felhő...”
Vizsgaidőszak előtt: „Szőke sem kell, barna sem kell...”
Ha nem megy a tétel: „Egy rózsaszál, szebben beszélt...”
Magolók dala: „Pityu, Pityu, Pityu, egy törpepapagáj...”
Számvetési vizsga után: „Emlék ma már, hogy szerettelek téged...”

Akik beletörődtek abba, hogy nem lesz ipargazd. jegyzet: „Már nem haragszom rád, már megennyhült a bánat, már nem sodor tovább az emléke te utánad...”

A hallgatók önkritikája a vizsgák előtt: „Az ember, egy léha, egy könnyelmű senki...”

Két tárgyból kirúgottai dala: „Most van a nap lemenőben, Vizsgára indulok harci dala: „Véremet ontom én...”

Az új szemináriumvezetőnek: „Te sem vagy különb a többinél...”

Akit kizártak az egyetemről: „Gyere Bodri kutyám, szedd a sátorfádat...”

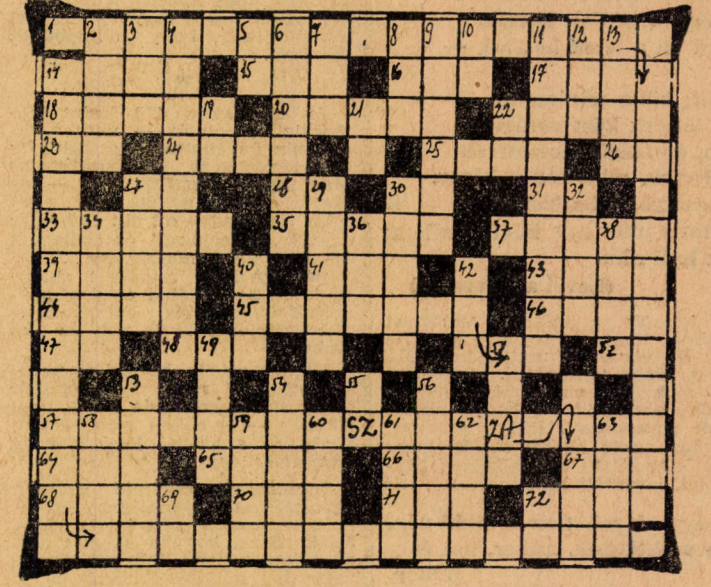
Mezőgazd. ismeretekből vizsgázók: „Virágoskert az én szívem, ahány virág eléd viszem...” avagy: „Szénát hordanak a szekerek...”

Utóvizsgázók kórusa: „Vándorcigánylegény, ha megpihen az úton...”

Választók és választottak kötelessége:

Vizsintés:
1. Felhívás a választókhoz: 14. Össze-vissza: női név. 15. Német névelő. 16. Vissza: gyilkolt. 17. Hordozható szentkép. 18. Szintén. 19. Francia diplomata, aki a dohányt elsőnek hozta be Európába. 22. Itt van a November 7. Epimé. (ék. hiba.) 23. Folyó a Sz. U.-ban 24. Gárdonyi regényhős (vissza). 25. Menyasszonyod. 26. O. C. 27. Riba Lajos. 28. Vissza: szem. névmás. 30. Ilyen lap is van. 31. Felkiáltószócska. 33. Vissza: névelővel a mérkőzés kezdetét vagy végét jelzi ez ütés. 35. Akadályozó. 37. Vissza: afrikai városba való. 39. Vissza: névelővel bécsi állatkert. 41. Szélesre nyitja a száját. 43. Így-úgy orszul (az első betű nem számítandó). 44. Idő — nemetül. 45. Névelővel: a görög ABC utolsó betűje. 46. Finom ital. 47. Forrasztófém. 48. Ez egy kevert sor! 52. Vissza: beosztás jelzés. 57. **Vizsintés 1. folytatása.** 63. Solti Péter. 64. Biróság-ügy. 65. Dobd! (a 3. betű S = Z). 66. N. R. M. P. 67. Visszakérés! 68. Vissza: Etel tulajdona. 70. Vajjon a mely-be? 71. Vajjon a tetejébe? 72. Vissza: küszönővény.

Függőleges:
2. Ruhatartozék. 3. Kárt okoz. 4. Fontolható. 5. Juttat. 6. **Választottak kötelessége:** 7. Német költő... NE. 8. Vissza: helyhatározószó. 9. Álombarangató. 10. Tűzfegyvertűt el. 11. **Függőleges 6. folytatása...** ES. 19. Folyó a Sz. U.-ban. 21. Kettősbetű. 22. Számhang. 27. Női becenév. 29. Har-

teszi a szárazon. 30. Eljenez. 32. B b b b b (ék. hiba.) 34. Vissza: nemesség. 37. Ilyen pont is van. 38. Vissza: francia folyó (fontikususan). 40. Vissza: francia zenedarab. 42. Gyógyyszer. 49. Legfontosabb belsőszervünk. 51. folyó hordaléka. 53. Gyümölcs. 54. Tarpai jobbágy volt. (keresztnevek kezdőbetűjével). 55. Évszák. 56. Vissza: legyőzővel. 58. Szemé-

Amiért a levelezőhallgatók nem kapják meg időben a jegyzeteket

A Jegyzetellátó Vállalat igazgatójától kaptuk meg a számunkra fontos kérdésekre a feleletet. Így tudtuk meg, hogy az oktatási év első hónapjaiban bizony az igénylések nagy mennyisége miatt nem tudják a jegyzeteket a kívánt időre biztosítani. Bár a Jegyzetellátó Vállalat dolgozó teljesítik a tervüket 120-130 százalékra, de a megnövekedett igényléseket nem tudják kielégíteni. Kérte a Vállalat az egyetemektől a jegyzetek fontos-sági sorrendjét. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre csak a második félévben lenne szükség, már kinyomattak, olyanok pedig amelyekből már egy két hónapja tanulniok kellene a hallgatóknak még mindig a nyomásra várnak. Még nagyobb hibák származtak abból, hogy a Jegyzetellátó Vállalat későn tudta meg, hogy egyes esti évfolyamok megszűnnek az egyetemeken. Így az esti évfolyamok részére elkészült jegyzetek egy része feleslegessé vált. Ez hatalmas anyag- és költségvesztéséget jelentett. Erre azután az esti hallgatók egy része levelezőhallgatóknak íratkozott át, és így a levelezőhallgatók eddig elkészült és még el nem készült jegyzeteire is jöttek a pótmegrendelések. De nem lett volna teljes a rendtelenség és a túlkiadás, ha egy újabb komplikáció nem jön közbe. Ugyanis egyes esti évfolyamokat újra visszaállítottak, s ezzel az előbbi helyzetből kezdődött előlről. Nagy hiba az, hogy egyes tanszék nem adják le időben a gyártandó jegyzetek számát. Előfordult, hogy megváltozott a tanszék számára előírt tematika. Sajnos ezt egy egyetem sem küldte el. Így történi meg az az eset, hogy olyan jegyzeteket amelyekre